

عنوان مقاله:

مدل مدیریت عدم قطعیت در حوزه ذی نفعان مطالعه موردی: پروژه برون مرزی

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 23، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

احمد نظری - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

احسان سودیان طهرانی - کارشناس ارشد مدیریت پروژه و ساخت، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مدیریت ریسک یکی از حوزه های مطرح در مدیریت پروژه است و توجه پژوهشگران فراوانی را جلب کرده است. لیکن، به اعتقاد اکثر صاحب نظران، فرایند مدیریت ریسک در خصوص شناسایی منابع عدم قطعیت و علل ریسک کاستی هایی دارد. در این خصوص، از آنجاکه ذی نفعان پروژه یکی از اصلی ترین منابع عدم قطعیت در پروژه ها هستند، در این مقاله مدلی برای شناسایی و تحلیل منابع عدم قطعیت در حوزه ذی نفعان عرضه می شود. به این منظور، ابتدا الگوهای مطرح مدل مبنای تحقیق برگزیده شد. در ادامه، «مدل برتری» بررسی و به منظور رفع کاستی مدل در بخش روابط ذی نفعان از مدل شبکه استفاده شد. در این تحقیق، یکی از پروژه هایی که به شدت تحت تاثیر ذی نفعان و عدم قطعیت های مرتبط با آنان، طرح توسعه حرم مطهر علویدر نجف، مطالعه و بررسی شد. اطلاعات و مدارک این پژوهش، برگرفته از طرحی است که دفتر فنی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی در حال انجام آن است. ابتدا، از طریق مصاحبه، ذی نفعان پروژه و شبکه روابط آن ها شناسایی شد. سپس، با استفاده از تحلیل شبکه ارتباطات ذی نفعان، عدم قطعیت های موجود در روابط ذی نفعان شناسایی و نحوه تاثیرگذاری آن ها ارزیابی شد. بر اساس نتایج به دست آمده، ذی نفعان کلیدی پروژه به ترتیب اهمیت، شامل تولیت حرم مطهر، پیمانکار، بانیان، گروه های تروریستی، و پیمانکاران محلی هستند. همچنین، اصلی ترین ریشه های عدم قطعیت در حوزه ذی نفعان پروژه شامل شرایط اجتماعی نجف، روند پیشرفت پروژه، و تغییر مسئولین هستند. با توجه به نتایج تحقیق، مدل پیشنهادی روشی نظام مند برای شناسایی و تحلیل عدم قطعیت های موجود در حوزه ذی نفعان بای بهره گیری از مدل های شبکه ای است که عرضه می شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت ریسک، مدیریت عدم قطعیت، مدیریت ذی نفعان پروژه، شبکه روابط، طرح توسعه حرم مطهر علوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304611>

